

चतुष्पा

मरः । २ । १ । १७ ॥ (यथा, मनुः । ४ । ३६ ।
“वृद्धान् देवतं विप्रं वृत्तं मधु चतुष्पथम् ।
प्रदक्षिणानि कुर्वीत प्रज्ञानांश्च वनस्यतीन् ॥”)
चतुष्पथः, पुं, (चत्वारः पथानो ब्रह्मचर्यादय
आश्रमा यस्य । “ऋक्पूरिति ।” ५ । ४ । ७४ ।
इति अः ।) ब्राह्मणः । इति मेदिनी ।
ये २७ ॥

चतुष्पदः, पुं, (चत्वारि पदानि यस्य ।) पशुः ।
(यथा, वृहत्संहितायाम् । २१ । १७ ।

“तरवश्च निरुपस्थाङ्कुरा नरचतुष्पदा वृष्टाः ॥”)
करव्यविशेषः । इति मेदिनी । दे । ४८ ॥ तत्र
जातस्य फलं यथा, कोष्ठीप्रदीपे ।

“चतुष्पदभयो मर्त्यैः सदाचारविवर्जितैः ।
स्वल्पवित्तः स्त्रीगदे हस्ततुष्पादधनान्वितः ॥”

“भेषट्टवसिंहराश्रयः मकरपूर्व्याङ्घ्रिधनुःपरार्द्धश्च ॥
इति दीपिका ॥

(चतुष्पदविशिष्टे । चि । यथा, महाभारते ।
१ । ६० । ११ ।

“चतुष्पदं द्विपदश्चापि सर्वमेवं भूता गर्भभूता
भवन्ति ॥”

आधिनिवारणोपायाः । यथा,—

“वैद्यो बाधुपष्टरस्तु भेषजं परिचारकः ।

एते पादाश्चिकित्सायाः कर्मसाधनहेतवः ॥

गुणवद्विस्त्रिभिः पादैश्चतुर्थी गुणवान् भिषक् ।

आधिमुख्येन कालेन महान्तमपि साधयेत् ॥

वैद्यहीनास्त्रयः पादा गुणवन्तोऽप्यपार्थकाः ।

उद्गाढहोतृब्रह्मण्यो यथाध्वर्युं विनाध्वरे ॥

वैद्यस्तु गुणवानेकस्तारयेदातुरान् सदा ।

ब्रवं प्रतितरैर्हीनं कर्णधार इवाभसि ॥

तत्त्वाधिगतशास्त्रार्थो दृढकर्मा स्वयं कृती ।

लघुहस्तः शुचिः शूरः सज्जोपस्करभेषजः ॥

प्रत्युत्पन्नमतिर्धोमान् अवसायो विशारदः ।

सद्यधर्मपरो यश्च स भिषक् पाद उच्यते ॥

आयुष्मान् सत्त्ववान् साधो द्रव्यवानात्मवानपि ।

आस्तिको वैदावाक्यस्यो आधितः पाद उच्यते ॥

प्रशस्तदेशसम्भूतं प्रशस्तेऽहनि चोद्भूतम् ।

युक्तमात्रं मनस्कान्तं गन्धर्वरसान्वितम् ॥

दोषघ्नमग्नानिकरमविकारि विपर्यये ।

समीक्ष्य दत्तं काले च भेषजं पाद उच्यते ॥

स्निग्धोऽनुगुणुल्लवान् युक्तो आधितरचये ।

वैदावाक्यदशान्तः पादः परिचरः स्मृतः ॥”

इति शृष्टे सुत्रस्थाने ३४ अध्याये ॥

चतुष्पदी, स्त्री, (चत्वारः पादा यस्याः । “संख्यासु-
पूर्वस्य ।” ५ । ४ । १४० । इति अन्तलोपे ।

“पादोऽन्यतरस्याम् ।” ४ । १ । ८ । इति डीपि ।

“पादः पत् ।” ६ । ४ । १३० । इति पदादेशः ।)

पठम् । इति मेदिनी । दे । ४८ ॥ चौपदी इति

भाषा ॥ (यथा, ह्यन्दोमञ्ज्याम् । १ स्तवके ।

“पठं चतुष्पदी तच्च वृत्तं जातिरिति द्विधा ॥”)

चतुष्पाटी, स्त्री, (चतस्रः दिशः पाठयति भिन-
नीति । पाठि + अण + स्त्रियां ङीप् ।) नदी ।

इति शब्दमाणा ॥

चत्वारः

चतुष्पाटी, स्त्री, चतुर्णां वेदानां पाठो यस्यां सा ।
छात्राध्ययनस्थानम् । चौपाटी इति भाषा ॥
इति लोके प्रसिद्धिः ॥

चतुष्पाणिः, पुं, (चत्वारः पाणयो हस्ता यस्य ।)
विष्णुः । इति हारावली । ६ ॥ (चतुर्हस्त-
विशिष्टे, त्रि ॥)

चतुस्रसमं, स्त्री, (चतुर्णां चन्दनागुरुकस्तूरी-
कुङ्कुमानां समः समभागो यत्र । यद्वा, चतुर्भि-
श्चन्दनादिभिः समं एकत्र सहावस्थानं यत्र ।)

मिलितचन्दनागुरुकस्तूरीकुङ्कुमरूपम् । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ३०३ ॥ औषधविशेषः । यथा,
सुखबोधे ।

“लवङ्गं सैन्धवं पथ्या यमानौ च चतुस्रसमम् ।

आमशूलविवन्धनं पाचनं मेदि शोषणम् ॥”

अन्यथा ।

“जातीफलं त्रिदशगुण्यसमन्वितश्च
जौरश्च टङ्गणयुतं चरकेण चोक्तम् ।

चूर्णानि मासिकसितासंहितानि लौढा
आमातिसारमखिलं गुरु हन्ति शूलम् ॥”

चतुस्त्रिंशत्, स्त्री, चतुरधिका त्रिंशत् । चौत्रिंश
इति भाषा ॥ इति ज्योतिषम् ॥ (यथा, ऋग्वेदे ।

१ । १६२ । १८ ।

“चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देवबन्धो
वैत्तौरश्वस्य स्वधितिः समेति ॥”)

चतुस्त्रिंशज्जातज्ञः, पुं, (चतुस्त्रिंशज्जातं जानातीति ।)

ज्ञा + “आतोऽनुपसर्गः कः ।” ३ । २ । ३ । इति कः ।)

बुद्धमेदः । इति हेमचन्द्रः । २ । १४७ ॥

चतुराजी, स्त्री, (चतुर्भिरङ्गैः राजते दीप्यते
इति । राज् + “कर्मण्यण् ।” ३ । २ । १ ।

इति अण् । स्त्रियां ङीप् ।) चतुरङ्गक्रीडा-
विशेषः । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

चत्वरं, स्त्री, (चत्वरं स्त्रीक्रियते इति । चत + “कृ
गृ धृ वृ चतिभ्यः ष्वरच् ।” उणां । २ । १२१ ।

इति ष्वरच् ।) स्थूलिलम् । होमार्थपरिष्कृता
भूमिः । अङ्गनम् । इत्यमरः । २ । ७ । ८ ॥

उठान चाताल इति च भाषा । (चतव्यां
रथानां सङ्गमः । इति शब्दार्थचिन्तामणिः ॥

यथा, महाभारते । ३ । १५ । २० ।

“अतुरथ्यास्तु सर्वान् चत्वरेषु च कौरव ! ।
बलं बभूव राजेन्द्र ! प्रभूतगजवाजिमत् ॥”

नावाजनपदेभ्यः समागतानां वासस्थानम् । मठ
इति भाषा ॥ यथा, कथासरित्सागरे । ६ । ४१ ।

“कला तांश्चकान् पिठान् गृहीत्वा जलकुम्भि-
काम् ।

अतिष्ठं चत्वरं गत्वा छायायां नगरार्द्धहः ॥”)

चत्वारः, त्रि, (चतुरश्रस्य प्रथमाविभक्तेर्बहु-
वचनेन सिद्धेस्तथात्वम् ।) चतुःसंख्या । चारि
इति भाषा ॥ इति आकारणम् ॥ तद्वाचकानि ।

वेदः १ ब्रह्माख्यम् २ वर्णः ३ समुद्रः ४ हरिवाङ्मः ५
खर्दन्तिदन्तः ६ सेनाङ्गम् ७ उपायः ८ यामः ९

युगम् १० आश्रमम् ११ वृत्तपादः १२ । इति
कविकल्पलता ॥ चतुःसंख्याविशिष्टे चि । इत्यमरः ॥

चन्दनः

चत्वारिंशत्, स्त्री, (चत्वारो दशतः परिमाण-
मस्याः । “पङ्क्तिर्विंशतीति ।” ५ । १ । ५६ ।
इति निपातनात् साधुः ।) संख्याविशेषः ।
इति ज्योतिषम् ॥ चक्षिश्च इति भाषा ॥ (यथा,
भागवते । ४ । १ । ६० ।

“तेभ्योऽभयः समभवत् चत्वारिंशच्च पञ्च च ॥”)

चत्वालः, पुं, (चत्वरं प्राथ्यते स्त्रीक्रियते होमायति ।
चत + “स्थाचतिन्वेरिति ।” वालन् न टद्धिः ।)

होमकुण्डम् । दर्भः । इति मेदिनी । वे । ८६ ॥

गर्भः । इति विश्वहेमचन्द्रौ ॥

चद, ए च याचे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
उभं-ङिकं-सेट् ।) ए, अचदीत् । च, चदति
चदते । इति दुर्गादासः ॥

चद, इ ङादे । दीपौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
परं-अकं-सेट् ।) इ, कर्मणि चन्थते । ङादौ

ह्रस्वः । इति दुर्गादासः ॥

चदिरः, पुं, (चन्दति दीप्यते स्वशरीरादिना इति ।
चदि + बाहुलकात् किरच् निपातनात् नस्य
लोपः ।) हस्तौ । चन्द्रः । कर्पूरम् । सुजगः ।
इति संक्षिप्तशारे उणादित्तिः ॥

चन, शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
अकं-सेट् ।) चनति । इति दुर्गादासः ॥

चन, म हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां परं-
सकं-सेट् ।) म, चनयति । इति दुर्गादासः ॥

चन, य असाकल्यम् । अकार्तृत्तम् । यथा ।
किञ्चन । इत्यमरभरतौ ॥ (“किञ्चनः क्लृप्तात्
चित्तचनौ ।” इति सूत्रेण ।) प्रत्ययोऽयं विभ-
क्लान्तकिञ्चिन्वाटुत्तरे भवति । इति सुग्धबोधम् ॥

चनच, उ इतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
सकं-सेट् । उदिच्चात् ङावेट् ।) उ, चञ्चिला
चक्का । इतिर्गतिः । इति दुर्गादासः ॥

चन्दः, पुं, (चन्दयति आङ्गादयति यद्वा चन्दति
दीप्यते इति । चन्दि वा चन्द + पचाद्यच् ।)
चन्द्रः । इति भरतघृतशब्दार्थः ॥

चन्दकः, पुं, (चन्दयति आङ्गादयति लोकानिति ।
चदि ङादे + णिच् + “खुल्लचौ ।” ३ । १ । १३३ ।
इति खुल् ।) मत्स्यविशेषः । चांदा इति
भाषा ॥ तस्य गुणः । रुचिबलकारिलम् । अन-
भिष्यन्दित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ चन्द्रकोऽपि
पाठः ॥ (चन्द्रकशब्देऽस्य विवृतिर्वाख्येया ॥)

चन्दनः, पुं, स्त्री, (चन्दयति आङ्गादयतीति । चदि
आङ्गादे + णिच् + ल्युः ।) खनामखातवृक्षः ।
(यथा, गोः रामायणे । ५ । ७४ । ३ ।

“चन्दनांस्तिलकांश्चूतान्श्रीकान् सिन्धुचारकान् ॥”)

तथा च पञ्चतन्त्रे । १ । ४२ ।

“विना मलयमन्वच चन्दनं न प्ररोहति ॥”)

तत्प्रथमायः । गन्धसारः २ मलयजः ३ भद्रश्रीः ४ ।
इत्यमरः । २ । ६ । १३१ ॥ श्रीखण्डम् ५ महा-
हैम् ६ श्वेतचन्दनम् ७ गोश्रीर्वम् ८ तिल-
पणम् ९ मङ्गल्यम् १० मलयोद्भवम् ११ गन्ध-
राजम् १२ सुगन्धम् १३ सर्पावासम् १४ शीत-
लम् १५ गन्धाजम् १६ भोगिवल्लभम् १७ पाव-